PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

ANUL XXIII
Nr. 5415
★
Joi
19 octombrie
1967
★
4 pagini 25 bani

SPORTUL popular

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Azi, in „Cupa României" la baschet,

Steaua – Politehnica și Dinamo – I. C. F.

De astăzi, amatorii de baschet din Capitală au prilejul să urmărească evoluția celor mai bune echipe masculine bucureștene, angrenate în turneul final al „Cupei României".

Prezența in echipe a unora dintre cei mai buni jucători care ne-au reprezentat la europenele din Finlanda (Jekely, Nosievici, Novac, Diaconescu, Tarău), vechea rivalitate sportivă și, desigur, dorința de a cîștiga trofeul (și cu acesta dreptul de a participa la „Cupa cupelor"), sînt argumente care ne fac să credem că vom asista la dispute spectaculoase, echilibrate.

Etapa inaugurală de azi se dispută în sala Floreasca, de la ora 18, și programează jocurile: Steaua — Politehnica și Dinamo — I.C.F.

O frumoasă victorie românească la Ciudad de Mexico

Viorica Viscopoleanu pe primul loc la săritura în lungime

● Papanicolau a doborît recordul lui D'Encausse
● Danek pe locul trei la disc ● Record mondial la haltere

CIUDAD DE MEXICO 18 (Agerpres). — Pe stadionul Cetății universitare din Ciudad de Mexico au continuat întrecerile de atletism din cadrul Săptămînii preolimpice.

Comportîndu-se remarcabil, atleta VIORICA VISCOPOLEANU a adus prima victorie a României, cîștigînd proba de săritură în lungime cu performanța de 6,56 m (obținută în ultima încercare). Pe locurile următoare s-au clasat: Tatiana Talîșeva (U.R.S.S.) 6,56 m; Maria Victoria Trio (Italia) 6,37 m; Violet Obiamaca (Nigeria) 6,14; Irene Martinez (Cuba) 5,95 m; Jenny Meldum (Canada) 5,79 m.

Proba de săritură cu prăjina s-a soldat cu un nou record european stabilit de atletul grec Christos Papanicolau — 5,30 m (v. r. D'Encausse 5,28 m). Americanul Richard Railsback a ocupat locul doi cu 5,20 m, iar sovieticul Ghenadi Bliznețov locul trei cu 5,10 m.

Proba feminină de aruncare a greutății a fost cîștigată de sportiva sovietică Nadejda Cijova cu rezultatul de 18,11 m. În urma sa s-au clasat atletele din R.D. Germană, Renate Boy (17,32 m) și Margitte Gummel (17,26 m).

Aruncarea discului bărbați nu a pus probleme cunoscutului discobol polonez Edmund Piatkowski, învingător

(Continuare în pag. a 4-a)

Calificările pentru campionatul mondial feminin de handbal

Partida tur-retur dintre echipele feminine de handbal ale României și Suediei, contînd pentru calificarea în turneul final al C.M. de anul viitor, se va disputa în cursul lunii ianuarie. Primul meci va avea loc la București, în ziua de 14 ianuarie 1968.

Turneul internațional de box de la București

Sezonul pugilistic internațional de toamnă bate la ușă!

Sîmbătă, la ora 19, va răsuna în sala Floreasca primul sunet de gong, care va marca deschiderea turneului internațional. Evenimentul este așteptat cu nerăbdare de iubitorii boxului nostru care, de la turneul Armatelor prietene n-au mai avut prilejul să asiste la confruntări internaționale de prestigiu. Turneul programează trei reuniuni, în cadrul cărora vor apare în fața spectatorilor aproape 50 de pugiliști, speranțe autentice ale sportului cu mănuși din Franța, U.R.S.S., Bulgaria, Ungaria și, bineînțeles, din România. Meciurile vor fi eliminatorii, astfel că disputele vor fi foarte aprige.

Reprezentanții noștri sînt hotărîți să se comporte cît mai bine, pentru a-și crea „pîrtii" libere spre lotul olimpic. Trebuie știut că turneul care începe sîmbătă seara constituie un sever examen pentru cei ce aspiră la un loc în echipa care se va deplasa la Ciudad de Mexico.

Sentimentul de club

Există un asemenea sentiment?

Există! Il dovedesc atîtea și atîtea realități ale sportului pe toate meridianele globului și — evident — și la noi. Este acel sentiment care se înfiripă chiar în anii copilăriei cînd începe să se manifeste fidelitatea față de echipa cu care „ținem" sau o reprezentăm în partidele de ulii și porumbei, de hoți și vardiști și mai apoi în îndîrjitele dispute din jurul mingii de cîrpă, închipuind-o pe cea visată, cu multe petice de piele, care va veni.

Este, în prima lui manifestare, tocmai acel sentiment ce se împlinește o dată cu trecerea vremii, identificîndu-se chiar cu ideea amplă despre sport, multiplă ca sensuri și implicații individuale, dar și sociale.

Este un sentiment care, desfășurîndu-se în timp, se îmbogățește necontenit, crescind întocmai bulgărelui de zăpadă rostogolit pe o pantă, ori compunîndu-se ca un mozaic din mici piese care concurează finalmente la aspectul monumental al unui panou decorativ

Care îi sînt componentele?

Voința dîrză cu care se urmărește victoria, **spiritul de întrecere** solicitînd în primul rînd autodepășirea, **mîndria** de a cuceri prin luptă cinstită succesul, **bucuria** de a-i bucura pe cei care te susțin în competiție, crezînd — în acele clipe — în tine mai mult decît în ei înșiși, **solidaritatea** față de coechipieri și **conștiința** unei datorii împlinite, iată ce reunește noțiunea sentimentului de club.

Pentru sportivul activ acest sentiment se identifică permanent cu însuși mobilul evoluției sale pe durata unei partide, reîmplinindu-se mai deplin cînd disputa angajează culorile naționale.

O particularitate definitorie a acestui sentiment este aceea a transmutării sale din aria individuală în cea colectivă. Pentru că, în timp ce pe teren luptă cîțiva sportivi, în tribune, în fața aparatelor de radio,

EM. DEC.

(Continuare în pag. a 2-a)

Un moment de neuitat: două secunde după golul trei!

Foto: A. Neagu

Campioana noastră merge mai departe în „C. C. E."

RAPID – TRAKIA 3-0 (1-0, 2-0)

Stimați cititori, în ochii fiecăruia dintre dumneavoastră am fost, pe rînd sau consecutiv, „stelist", „dinamovist", „petrolist" sau... mai știu eu ce. Dați-mi voie ca în după-amiaza aceasta de toamnă, să fiu rapidist din cap pînă în picioare și să încep comentariul printr-un MULȚUMESC, RAPID!

Da, mulțumesc Rapid, deși mai mult de o sută de minute m-ai chinuit îngrozitor. Pe mine, zecile de mii de oameni din tribune, sutele de mii de lîngă aparatele de radio, din fața televizoarelor. Dar, în minutul 107, după ce Puiu Ionescu, într-o luptă corp la corp cu șase apărători bulgari (inclusiv Karușkov) a marcat MARELE GOL al calificării, am alungat din inimă întreaga lume de decepții și amărăciuni adunată aci pînă atunci. Am uitat totul și aidoma tuturor m-am ridicat pentru a saluta rezultatul împlinit, așteptat, dorit.

Revăd, acum, blocnotesul și găsesc inserat, sub minutul 108, cuvinte ce cuprind un univers de sentimente: AH! ACESTE 12 MINUTE! Da, aceste 12 minute în care atîția iubitori ai fotbalului au suportat supliciul scurgerii timpului, divizat în minute, secunde, zecimi de secundă. Fiecare contact cu mingea al fotbaliștilor bulgari era o apăsare pe propriile-mi tîmple, pe tîmplele tuturor ce trăiau această ultimă „oră" a extraordinarului meci care a fost Rapid — Trakia. Extraordinar prin tensiunea ce creștea perpetuu, în care eram integrați total, oaspeți și gazde, și care, cred, în clipele ce au precedat fluierul final se apropia de limita maximă. Cineva de lîngă mine mi-a șoptit gîtuit de emoție: „**parcă ar fi finala campionatului mondial**"! Într-un fel era, pentru că acest zeu capricios care se numește fotbal își arătase, de-a lungul partidei, ba fața atrăgătoare a victoriei, a calificării, ba pe cea de spectru a despărțirii Rapidului de competiția ce întrunește în cadrul ei campioanele țărilor europene. Și era, mai ales datorită imposibilității de a te menține în competiție dacă nu obții fondurile (în goluri) necesare. Scriind a-

VALENTIN PĂUNESCU

(Continuare în pag. a 3-a)